

המקור החלופי של רבי
שלא מייבמים ערוה

כי ישבו אחים יחדו
ומת אחד מהם וכן אין לו
לא תהיה אשת הפת החוצה לאש דר
יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה

הרחבה
מקור שחטאת זה רק
משבמזד חייב כרת

אין כל שיטה
למדה את זה לשאר החטאות?
(שמביאים חטאת רק על דבר שדדונוצת כרת)

הקדמה
סוגי קרבנות
החטאת

בשר חטאים
(ויקרא ד)

בע"ז
(במדבר טו)
עז בת שנתה
יחיד (רגיל, משיא, כה"ג)
פר לעולה ושעיר עזים לחטאת
ציבור (בי"ד)
יחיד - משבה או שעירה
משיא - שעיר
כהן משיח - פר
בי"ד (העלם דבר של ציבור) - פר

רבי (ת)
זלקחה לו לאשה
ויבמה
ולקחה
ויבמה
רבי לומדים מכאן
ר"ס בר"ח
שיש לו בה ליקוחין
(אשת)
ולכן צריכה גט ויכול לגרשה
ולהחזירה

רבי לומד מכאן
כר"ש (כה)
שאם היו שתי אחיות
משאות לשני אחים
ומתו שני האחים
האח השלישי לא מייבם/חולץ
לאף אחת מהן
(הן כמו צרות זו לזו)

רבי לומד מכאן
גזירה שווה ("עליה")
לפר העלם דבר של ציבור -
שבי"ד חייבים קרבן חטאת
רק על דבר שבמזיד הוא כרת

ורבנן
חולקים ואומרים שלא מייבם, אך כן חולץ
(ולא מובא כאן מקור)

ורבנן
לומדים את זה מחטאת ע"ז של יחיד
שזה דווקא משבמזיד חייב כרת

שיטת רבי
גזירה שווה ("עליה")
מאחות אשתו
לפר העלם דבר של ציבור

שאר המצוות
(ויקרא ד)
מפר העלם דבר של ציבור לפר כהן משית
"אם הלכה המשחים יחטא
לאשמת העם"
כמו של ציבור
לחיד ונשיא -
גזירה שווה
שבשלושתם כתוב מצוות

ע"ז
(במדבר טו)
מפר העלם דבר של ציבור לע"ז של ציבור
גז"ש מציבור בשאר מצוות
ויקרא - "ונעלם דבר מעיני הקהל"
במדבר - "היה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה"

הם הולכים
במסלול הפוך:
מע"ז של יחיד לע"ז של ציבור
גז"ש מע"ז של ציבור:
ויקרא - "ונעלם דבר מעיני הקהל"
במדבר - "היה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה"

שיטת רבנן
מחטאת ע"ז
של יחיד
שמפורש שבמזיד יש כרת

מע"ז של יחיד לחיד בשאר המצוות
"תורה אחת"
מלמד על יחיד בכל התחומים

רבי
מה ילמד
מ"תורה אחת"?

שתי יחידים בע"ז
מביאים שיערות עיזים
גם אם זו עיר שלימה של יחידים

שהיתה הוזה מינא
שכמו שבמזיד -
עיר שונה מיחיד (עיר הידחת)
אולי גם בשוגג
משה הרבה יחידים יהיה להם דין אחר:

אשה שאסורה באיסור מצווה
(מדרבנן, למשל סבתא)
או באיסור קדושה
(למשל ממזרת)

זו מחלוקת
לר"ע אין ייבום וחליצה
ולרבנן יש חליצה

כל הדין שהערוה
פוטרת צרותיה
גם זה מחלוקת (ג):
ב"ה כמשנתנו
אך ב"ש - צרותיה עושות חליצה וייבום

הורי המשנה הזכירה אשת אחיו
שלא היה בעולמו
שאין לה ייבום וחליצה
אך גם זה מחלוקת
אם נולד לפי הייבום - אכן אסור לכו"ע
אם נולד אחרי הייבום - לרבנן אסור לר"ש מותר

תשובה
התבוננו שרק בפרקנו
לא מביאים דינים במחלוקת

תשובה
דחו את ר' אשעיא
(שם)

תשובה
והרי ר' אשעיא אמר
(דף נ"ה)
והרי לפי ר' חייא יוצא
שהמשנה עסקה גם במקרה
שנולד אחרי הייבום
שבהא כמורש מחלוקת

תשובה
רבי לא סובר כר' חייא
כי אמר (לפי רב ספרא) שגם במקרה זה
יכול להיות מצב של שתי אחיות שנפלו
לייבום לשתי אחים, (משנה כו.)
וכל אחת אסורה על אחד מהם
(משום אשת אחיו שלא היה בעולמו)
ומותרת לשני.
זה יכול לקרות רק לפי ר"ש

למה למשנה
(תזכורת למשנה
(15 נשים - למשל בת))
שמעון אסור על רחל
אך ראונו מותר עליה.
ראונו התחתן איתה, ומת.
שמעון לא חולץ ולא מייבם
לא לה, ולא לצרותיה וצרות צותיה.

למה למשנה
אמו שהיא אנוסת אביו?
כלומר:
יעקב הוליד את ראובן
ובנסוף - אנס אישה והוליד את שמעון
ראובן התחתן עם האנוסה
(לרבנן מותר, לר"י - איסור לאו)
ואז מת.
שמעון לא יכול לייבם
את האנוסה כי היא אמו!

עונה רבי
כי המשנה לא מזכירה מקרים שהם
במחלוקת

קושיות
והרי המשניות כן מזכירות
מקרים במחלוקת?

תשובה
המשנה מתכוונת למקרה
שבו אין מחלוקת